

Retrat crític dels advocats del procés: qui són, d'on vénen i a qui han defensat

Els advocats dels presos polítics, dels exiliats i dels investigats pel referèndum de l'1-O s'han convertit en icones mediàtiques i referents públics per a bona part de l'independentisme. Però què sabem de la seva trajectòria? Us expliquem qui són i d'on vénen els advocats del procés.

Laura Aznar | @LauraAzLlu

Els advocats dels presos polítics, dels exiliats i dels investigats pel referèndum de l'1 d'octubre s'han convertit durant l'últim any en icones mediàtiques i en referents públics per a bona part de l'independentisme. Però què sabem de la seva trajectòria? La majoria dels lletrats del procés s'han mogut sempre al voltant de l'òrbita de la vella Convergència i han assessorat destacats dirigents de l'establishment polític i econòmic en processos de corrupció, com els casos 'Palau', 'Innova', 'Mercuri' o 'Pretòria'. També n'hi ha, però, que han destacat en la defensa d'activistes crítics i de moviments socials. Us expliquem qui són i d'on vénen els advocats del procés.

Andreu Van Den Eynde, coordinador de la defensa d'ERC i advocat del 20-S

Andreu Van Den Eynde coordina les defenses d'ERC en el judici del procés. És fill d'Artur Van Den Eynde, conegut per Aníbal Ramos, arquitecte de renom i un dels fundadors i dirigents històrics del Partido Obrero Revolucionario Español (PORE), d'orientació trotskista. Andreu Van Den Eynde, però, s'ha dedicat a l'advocacia, portant la defensa de casos de cibercriminals, de dret penitenciari, de delictes contra les persones i de dret penal d'empresa, entre d'altres. Ha guanyat visibilitat arran el judici contra l'1 d'octubre, en què s'ha erigit com l'advocat d'Oriol Junqueras i de Raül Romeva. En un inici va assumir també la defensa de l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell; l'exsecretària primera de la Mesa, Anna Simó, i l'exconseller de Justícia, Carles Mundó, que són representats finalment pels advocats Olga Arderiu i Josep Riba. Van Den Eynde, però, segueix coordinant l'estratègia de defensa.

Aquest no és, però, el primer judici mediàtic que ha acceptat el lletrat. També va representar els familiars de les víctimes mortals de [l'accident ferroviari de Castelldefels](#) la nit de Sant Joan del 2010. En clau més política, va portar la defensa de Josep Antoni Rosell, que va ser director general de l'empresa pública Infraestructures.cat durant els anys 2011-2015 i que està implicat en el 'cas del 3%'. Aquell any va ser detingut i imputat en el marc de l'operació Petrum III. El jutge va considerar llavors que, mitjançant el seu càrrec, Rosell hauria inflat el preu d'algunes obres i influït en concursos per afavorir empreses properes a CDC. El Govern de JxSí va apartar-lo inicialment del càrrec quan va ser detingut, però posteriorment es va frenar el seu cessament. Així i tot, el 2016 el vicepresident Oriol Junqueras el va acomiadar i, poc després, la Generalitat va personar-se en la causa oberta contra ell.

Van Den Eynde també va agafar la defensa d'alguns dels càrrecs del Govern detinguts el 20 de setembre de 2017, durant l'operació de la Guàrdia Civil al Departament d'Economia, com

l'exsecretari general de Vicepresidència i Economia i Hisenda, Josep Maria Jové.

Jordi Pina, advocat dels corruptes del 'cas Palau' i dels mossos del 'cas Benítez'

La trajectòria laboral de Jordi Pina està estretament lligada a l'"establishment": el bufet del qual és soci, Molins & Silva, ha passat d'assumir la defensa de la casa reial espanyola o de Jordi Montull, entre molts d'altres, a defensar els presos polítics precisament represaliats pel poder de l'Estat. Inicialment, l'advocat Jaume Alonso-Cuevillas va acceptar les causes que concernien els exconsellers Josep Rull i Jordi Turull; però, després d'ingressar a la presó, ambdós van reclamar un relleu a la defensa a favor de Jordi Pina, el qual també representa l'expresident de l'ANC, Jordi Sánchez. Especialitzat en dret penal i vicedegà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, aquest lletrat s'ha situat sota els focus mediàtics en més d'una ocasió.

Molins & Silva va acceptar la representació de Fèlix Millet en la causa per l'espoli al Palau de la Música i en les irregularitats comeses en el 'cas Hotel'. Finalment, però, va renunciar-hi, argumentant una pèrdua de confiança amb el client. De totes maneres, Pina va seguir portant la defensa de Jordi Montull i de la seva filla, Gemma Montull. Respecte a això, [va mostrar-se molt crític](#) amb l'acusació exercida per la Fundació del Palau de la Música, que demanava 81 anys de presó per a la mà dreta de Millet, i va declarar que, si els acusats fossin futbolistes o 'folklòriques', "no seria aquí defensant-los per un delictes de frau fiscal".

El despatx en el qual treballa l'advocat ha portat sovint clients de CDC. De fet, en el període 2010-2015, sota el Govern d'Artur Mas, la Generalitat va contractar el bufet en diverses ocasions i al llarg d'aquests cinc anys va pagar-li un total de 53.000 euros a canvi dels seus serveis.

El mateix Pina [va exercir la defensa de Carme Fargas](#), vídua de l'exdirector del Consorci de Turisme de Catalunya, Joan Cogul, i principal acusada en el judici per prevaricació, falsedat documental i malversació de fons públics que es va produir en aquest organisme durant el Govern de CiU. Més recentment, el 2012, va representar dos dels imputats en la trama de corrupció urbanística de Sabadell [que va rebre el nom de 'cas Mercuri'](#). Un parell d'anys després, va defensar l'exconsellera Irene Rigau davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per la consulta del 9-N.

El seu bufet també va assumir la defensa dels mossos d'esquadra processats en el 'cas Juan Andrés Benítez', un empresari del Raval que va morir a les mans dels agents quan el reduïen. Malgrat que la fiscal va imputar-los un homicidi dolós, la defensa va demanar una segona autòpsia de la víctima [perquè no hi veia intencionalitat i considerava que els efectius havien actuat correctament](#). Jordi Pina va criticar que el cas es jutgés amb un jurat popular, "perquè les imatges que s'han vist no poden deixar els ciutadans normals amb una opinió objectiva del cas".

Xavier Melero, fundador de Ciutadans i defensor del clan Pujol al complet

Xavier Melero és un altre dels advocats de l'"star system" que es van donar a conèixer molt abans del judici del procés. Amb una llarga trajectòria en el dret penal, representa els exconsellers Joaquim Forn i Meritxell Borràs, i els exvicepresidents primers de la Mesa, Lluís Corominas i Lluís Guinó. És un personatge controvertit: se l'identifica com el penalista de referència de Convergència; però, paradoxalment, també va participar d'alguna manera en la fundació de Ciutadans. Sobre això, [en una entrevista a 'Vilaweb'](#) ell mateix relatava que havia estat present en les primeres reunions al restaurant El Taxidermista "de gent que defensava la idea de fundar un nou partit polític". "Només

havia d'existir el temps suficient perquè el PSC rectificués la seva deriva nacionalista", explicava Melero; però, segons creu, la proposta inicial del que havia de ser C's "no té res a veure amb el partit que ha esdevingut després".

L'advocat també va participar en una de les manifestacions espanyolistes que va organitzar Societat Civil Catalana a la tardor del 2017 a Barcelona, però això no li ha impedit representar Artur Mas en el judici del 9-N i altres dirigents de la formació nacionalista en diverses causes relacionades amb la corrupció. Sota la presidència de Mas, la Generalitat va sol·licitar els serveis del seu bufet, Melero & Gené, en diverses ocasions. El cost total dels contractes va ascendir fins als 178.000 euros.

Pel despatx de Melero & Gené, ubicat a l'avinguda Diagonal, 433, hi han passat clients molt heterogenis: [l'empresari Javier de la Rosa](#), a qui l'advocat va defensar en el 'cas KIO'; l'excap de l'Agència Tributària [Josep Maria Huguet](#), condemnat en el 'cas Hisenda', o el "cervell" de la trama Innova, l'expresident de l'Institut Català de la Salut, [Josep Prat](#). Entre els clients de més renom, el lletrat [ha defensat el clan Pujol al complet](#); primer va assistir el fill gran, Jordi Pujol Ferrusola, pels seus presumptes negocis il·lícits, i després, la resta de la família, quan es van fer públiques les informacions sobre els seus comptes a Andorra. Tots van canviar d'advocat excepte Oriol Pujol, a qui Melero va defensar [en el 'cas de les ITV'](#). L'exsecretari general de CDC complirà dos anys i mig de presó, condemnat per tràfic d'influències, suborn i falsedat.

Melero també va representar l'exdirigent convergent [Àngel Colom](#) i els extresorers del partit, [Daniel Osàcar i Andreu Viloca](#), imputats en el 'cas Palau' i en la trama del 3%, i Carles Font, més conegut per 'Delta 0', [cap de guàrdia durant l'incendi d'Horta de Sant Joan](#). El lletrat ha reconegut públicament que guanyar aquest darrer cas és el seu major èxit professional.

L'estratègia de la defensa que desplegarà en el judici del procés, així com algunes de les seves declaracions al voltant de la causa, han diferit una mica de les dels seus col·legues. [En una entrevista a RAC 1](#), l'advocat va expressar la seva confiança en el Tribunal Suprem i en el seu prestigi i, de la sala que jutjarà els presos polítics, en va dir que "és la millor que ens pot haver tocat. Em tranquil·litza". En aquest mateix mitjà també va vincular l'ordre de presó preventiva que afecta el seu representat i altres encausats amb el fet que una part dels investigats marxessin a l'estranger. Aquest fet, va dir, "fa que el jutge Llarena cregui que el posen en una situació de gran vulnerabilitat i, per tant, es posa en una situació defensiva. I diu: 'No em marxarà ningú més'". Concretament, Melero va situar el focus sobre Marta Rovira, perquè considera que la seva fugida va ser determinant perquè Llarena prengués aquesta decisió, en contraposició amb el cas de Puigdemont i dels consellers a l'exili, que havien marxat abans.

Pau Molins, advocat de Lluís Prenafeta i de Narcís Serra i germà d'un dirigent històric de CDC

Molins és el soci director del bufet Molins & Silva, del qual també forma part Jordi Pina. En el judici del procés s'ocupa de la defensa de l'exconseller de Cultura, Santi Vila, motiu pel qual es preveu que el seu paper en la causa sigui menys destacat. Cal recordar que Vila va dimitir la nit abans que el Parlament votés a favor de la independència de Catalunya i va demanar l'arxivament de la causa per rebel·lió, sedició i malversació, al·legant que després del referèndum va intentar evitar la DUI "per tots els mitjans".

L'advocat Molins està avesat als processos mediàtics i ha capitanejat algunes de les defenses més polèmiques dels darrers anys. Especialitzat en dret penal, va ser militant de CDC i ha defensat personatges històrics del partit com Lluís Prenafeta, condemnat per corrupció urbanística en el 'cas Pretòria'. El lletrat també va redactar una [querrela](#) de CiU contra Pasqual Maragall per "injúries i

calúmnies”, després que l’expresident acusés el partit nacionalista d’haver cobrat comissions en l’adjudicació d’obres públiques: el conegut ‘cas del 3%’. En el vincle entre Convergència i l’advocat també hi té molt a veure el seu germà, Joaquim Molins Amat, portaveu de CiU al Congrés dels Diputats i candidat a l’alcaldia a l’Ajuntament de Barcelona el 1999.

Entre els casos més polèmics que ha liderat, destaca la defensa de Fèlix Millet. Inicialment, el lletrat va acceptar la causa; però, quan el seu despatx va decidir renunciar-hi, la dona de l’expresident del Palau de la Música, Marta Vallès, [va acusar-lo d’haver traït el seu representat](#) —al qual va fer escriure una carta de confessió al principi de l’escàndol — “per protegir Convergència”. Molins també ha defensat l’expresident de Catalunya Caixa, Narcís Serra, i l’exdirector general de l’entitat, Adolf Todó, en el cas dels sobresous abonats el 2010 a l’antiga cúpula d’aquesta entitat bancària. Ambdós afrontaven una petició de tres anys de presó de la Fiscalia, però aquest dimarts [l’Audiència de Barcelona els ha absolt](#).

Després que el seu bufet signés un conveni amb el de Roca i Junyent, va representar la infanta Cristina de Borbó en [el ‘cas Nóos’](#), juntament amb Miquel Roca. Molins va acusar llavors el sindicat Manos Limpias d’[intentar extorsionar la infanta](#) a canvi de retirar-li la denúncia.

I de la casa reial al futbol. En aquest camp, Molins va assumir la defensa de l’empresari Sandro Rosell. L’expresident del Barça es troba en presó preventiva des del 2017, en l’espera que se celebri el judici en el qual se l’acusa d’un delicte de blanqueig de capitals que, presumptament, hauria comès abans de ser president del club. Sobre la presó preventiva, ja en aquest cas l’advocat va denunciar el seu abús i [va declarar](#) que la privació de llibertat sense un judici “és una vulneració de drets fonamentals com el de la presumpció d’innocència”.

Marina Roig, l’advocada de Nou Barris que defensa el president d’Òmnium

Marina Roig és l’advocada de Jordi Cuixart. Especialitzada en dret penal de menors, dret penitenciari i violència masclista, també presideix la Secció de Dret Penal del Col·legi d’Advocats de Barcelona. Menys coneguda que alguns dels seus col·legues del judici del procés, ha assumit alguns casos amb repercussió pública en l’àmbit del dret penal econòmic, en delictes contra l’Administració pública i de blanqueig de capitals, però [en una entrevista a ‘Vilaweb’](#) explicava que a Catalunya no s’havia encarregat mai “de cap causa del 3% ni d’aquestes típiques”.

És sòcia fundadora del bufet Roig, Bergés & Martínez i té més de 15 anys d’experiència com a advocada de dret penal. En el procés contra els líders independentistes, s’estrena com a defensa davant del Tribunal Suprem en un judici de caràcter polític. [Confia que el Tribunal d’Estrasburg acabarà revisant el cas](#) i va intentar, sense èxit, que en el judici hi fossin presents personatges destacats en la defensa del dret a l’autodeterminació com a dret humà, com Noam Chomsky.

També forma part del mateix bufet l’advocat **Mariano Bergés**, responsable de la defensa de l’exconsellera de Treball, Dolors Bassa. Bergés ha assumit la defensa de particulars i de grans empreses nacionals i multinacionals en processos penals relacionats amb l’activitat empresarial, negligències professionals i delictes imprudents.

Benet Salellas, l’advocat dels represaliats polítics

Malgrat que no lidera cap defensa, Benet Salellas forma part de l’equip jurídic que representarà els interessos de Jordi Cuixart, i és també l’advocat d’Anna Gabriel. El lletrat prové d’una nissaga d’advocats a Girona que va iniciar el seu pare, el reputat Sebastià Salellas, conegut per la seva

defensa dels drets humans i de col·lectius marginals, combatius i 'okupes'. En sintonia amb la tasca del seu pare, Benet Salellas també ha representat grups i persones represaliades per les institucions polítiques i pel sistema econòmic, i ha col·laborat amb diversos moviments socials i amb col·lectius pel dret a l'habitatge, entre d'altres.

En aquest sentit, va portar la defensa dels dos gironins que van ser castigats amb presó per la crema de fotos del rei d'Espanya el 2007. L'any passat, el Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg [va establir que aquest acte estava emparat per la llibertat d'expressió](#) i va condemnar l'Estat espanyol per haver-los imposat les penes. També en clau política, ha assumit la causa que afecta Tamara Carrasco, l'activista que havia estat investigada per la seva participació en la vaga general del 8-N. En un inici, a ella i a Adrià Carrasco, que es troba exiliat a Bèlgica, se'ls acusava de sedició, rebel·lió i pertinença a banda armada. L'Audiència Nacional va arxivar aquesta causa, però la jove segueix confinada a Viladecans, en l'espera que un nou jutge li aixequi la prohibició de sortir del poble.

En la mateixa línia, Salellas va ser un dels advocats dels encausats pel fet d'encerclar el Parlament; va dur la defensa de [l'anarquista Núria Pòrtulas](#), condemnada a presó per temptativa de col·laboració amb banda armada i absolta després pel Tribunal Suprem; va portar el cas del '[comando Dixan](#)', que afectava una vintena de persones d'origen algerià i marroquí, condemnades per l'Audiència Nacional com a suposats "terroristes islàmics", i va aconseguir que Estrasburg [paralitzés el desallotjament](#) del bloc ocupat a Salt per la PAH.

Actualment, Salellas també defensa Jordi Magentí, sospitós del doble crim de Susqueda. L'Audiència de Girona qüestiona ara la tesi de la Fiscalia i algunes proves de la investigació dels Mossos d'Esquadra, i [ha deixat l'acusat en llibertat provisional](#).

Gonzalo Boye, l'advocat contra l'establishment'

De tots els advocats vinculats amb aquesta causa, Boye és, probablement, el que té major coneixement de les estratègies judicials que podria desplegar l'Estat. Les ha viscut en pròpia carn. Nascut a Valparaíso (Xile), va traslladar-se a Espanya a finals dels vuitanta i l'any 1992 va ser detingut, acusat d'haver col·laborat amb ETA en el segrest de l'empresari sorità Emiliano Revilla. Per aquesta acusació, de la qual sempre s'ha declarat innocent, va ser condemnat a 14 anys de presó. Va sortir en llibertat vuit anys després, llicenciat en dret.

En el judici del procés ha assumit les defenses de l'expresident Carles Puigdemont i dels exconsellers Meritxell Serret i Toni Comín. A més, coordina l'estratègia de la defensa a l'exili. Aquest no és, però, ni de bon tros, el primer judici mediàtic en què participa Boye. Va prendre rellevància pública l'any 2007, quan va personar-se com a advocat de l'acusació popular en el judici pels atemptats de l'11 de març de 2004 a Madrid, en representació de la vídua d'un home xilè que va morir a l'estació d'Atocha. A partir d'aquell moment, els casos van començar a multiplicar-se.

Boye ha destacat perquè molts dels processos que ha acceptat tenen relació directa amb la defensa dels drets humans: des de la querella que va impulsar contra alguns dels assessors de George Bush pel fet de dissenyar un artifici jurídic que empararia l'existència de Guantánamo, passant per la defensa de Rodrigo Lanza en el 'cas 4-F', la representació de l'extreballador de la CIA Edward Snowden o la querella que va imposar, en representació de l'Observatori DESC, contra Luis Bárcenas per delictes fiscal, suborn, tràfic d'influències i falsedat comptable.

Per contra, també ha entomat la causa que afecta el narcotraficant gallec Sito Miñanco. Recentment, Boye ha presentat [un recurs extraordinari al Tribunal Suprem](#) perquè revisi la sentència que va condemnar Miñanco per primera vegada, l'any 1993, a 20 anys de presó.

L'advocat ha argumentat que el mateix Tribunal Europeu de Drets Humans havia dictaminat la nul·litat de les escoltes telefòniques que van permetre la detenció del gallec, i que fins i tot va condemnar l'Estat espanyol per aquests fets.

Jaume Alonso-Cuevillas, l'advocat defensor de la Junta de Joan Laporta, dels consellers exiliats i de la cúpula d'Interior

L'advocat i economista Jaume Alonso-Cuevillas porta els casos de Carles Puigdemont, de Lluís Puig i de Clara Ponsatí. També defensa l'exsecretari general d'Interior, Cèsar Puig, [acusat de rebel·lió](#) juntament amb el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, i amb Pere Soler, anterior director del cos policial català.

Alonso-Cuevillas està especialitzat en temes processals i concursals, va ser degà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona i president de la Federació Europea del Col·legi d'Advocats, entre altres càrrecs. Estudiant molt brillant —ha rebut reconeixements en molts dels títols que ha obtingut—, el 2015 va rebre el premi Ferran Termes pel seu treball 'Eficiència i transparència del sistema judicial espanyol en el context europeu: anàlisi comparativa i propostes de millora'.

Alonso-Cuevillas prové d'una nissaga d'advocats: l'ofici el va iniciar el seu pare, i tant ell com els seus germans barons van estudiar dret. A banda de la causa del procés, el lletrat també va portar la defensa de la Junta de Joan Laporta, expresident del Barça. En una [entrevista a 'Vilaweb'](#), va explicar que aquest és un dels casos que més el van marcar i que el va impulsar a estudiar economia. "Vaig aconseguir l'absolució de tota la Junta del Barça en la demanda que els va posar Sandro Rosell en contra seu", recorda. De fet, l'advocat manté una relació personal estreta amb Laporta. Aquest estiu, juntament amb Pilar Rahola, [van visitar plegats el president Puigdemont](#) i el conseller Toni Comín a Waterloo. Però un exemple d'aquesta relació també és el fet que, abans de les eleccions a la presidència del club de l'any 2010, [el llavors president del Barça va proposar Alonso-Cuevillas com a nou integrant de la Junta Directiva](#). Alguns dels seus membres s'hi van oposar, argumentant que el lletrat havia estat imputat en un cas d'apropiació indeguda i de deslleialtat professional, i acusat de quedar-se la indemnització d'un client, quan era degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona. La Fiscalia va arribar a sol·licitar un any de presó per a ell i dos més d'inhabilitació, a més d'una multa de 18.000 euros. L'Audiència de Barcelona, però, el va absoldre dels delictes.

Aamer Anwar, el reconegut defensor dels drets humans

Anwar és un advocat escocès d'origen pakistanès i un reconegut defensor dels drets humans. En la causa contra el procés, ha assumit la defensa de l'exconsellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí, i la va representar davant la demanda d'extradició del Tribunal Suprem a través d'una ordre de detenció europea.

[L'advocat s'ha significat particularment en la lluita contra el racisme](#). Va ser el primer a guanyar una acció civil contra les actituds racistes del cos policíac escocès a la Universitat de Strathclyde després que l'any 1991 uns agents li trenquessin les dents mentre l'insultaven. També ha tingut un paper actiu en la defensa d'una educació inclusiva per al col·lectiu LGTBI, ha fet campanya per reivindicar el tancament del centre de detenció Dungavel (un CIE britànic) i ha participat en la campanya per donar la benvinguda als refugiats, entre altres causes.

S'ha implicat en alguns processos de rellevància internacional, com el de l'assassinat de Surjit Singh Chhokar, un escocès d'origen indi, a les mans de tres individus el 1998. Només un d'ells va ser jutjat i condemnat, solament, per un delicte d'agressió. Anwar es va fer càrrec de la representació legal de

la família de la víctima i va poder acreditar el funcionament institucionalment racista de la justícia al llarg de 18 anys de campanya. Finalment, aprofitant una reforma de la Llei de doble incriminació, va fer que es reobris el cas i, d'aquesta manera, l'acusat principal va ser condemnat a un mínim de 20 anys de presó.

Olga Arderiu, especialista en violència masclista i defensora de l'exnúmero 2 d'Infraestructures.cat

Arderiu és una advocada especialitzada en dret penal amb una llarga trajectòria en àmbits com la violència masclista, i té el càrrec de diputada de la Junta de Govern de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, on va ser vocal de la Comissió de Dones Advocades. Sòcia fundadora d'MDA Advocats, prèviament havia treballat al despatx Molins, del qual formen part alguns dels seus companys. L'advocada [també va assumir la defensa de Josep Antoni Rosell](#), exnúmero dos de l'empresa pública Infraestructures.cat, investigat en el 'cas del 3%' per presumpte pagament de comissions a CDC.

En el judici del procés, defensa l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, i l'exsecretària primera de la Mesa, Anna Simó, que inicialment estaven representades per Andreu Van Den Eynde. [En una entrevista a 'Nació Digital'](#), explicava que Van Den Eynde va proposar-li incorporar-se a l'equip i portar les dues defenses "perquè calia establir una línia de defensa molt diferent entre el Govern i el Parlament".

Arderiu i Roig són les dues úniques advocades dones que representen els presos polítics i els encausats que aniran a judici, i s'han mantingut més allunyades dels focus mediàtics que els seus col·legues en la causa.

Josep Riba, l'advocat del 'cas Mercuri' i del 'cas Pretòria'

Riba també va aterrar a la causa del procés després que Andreu Van Den Eynde li traspassés la defensa de l'exconseller Carles Mundó. Forma part del Gabinet Jurídic Fermín Morales, un despatx d'advocats especialitzat en dret penal.

Riba va guanyar visibilitat mediàtica arran de la seva defensa en alguns dels majors casos de corrupció urbanística i tràfic d'influències on estan vinculades diverses administracions catalanes. Va exercir la representació d'excàrrecs socialistes de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, com l'exalcalde Bartomeu Muñoz, en l'anomenat 'cas Pretòria', per delictes de suborn, corrupció urbanística i blanqueig de diners. El seu bufet també va defensar diversos alcaldes imputats en el 'cas Mercuri', una trama de corrupció liderada per l'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos. L'advocat Riba va assumir la causa d'Antoni Jiménez, exregidor socialista a Sant Andreu de Llavaneres, [per defensar](#) que l'empresa constructora on havia treballat el seu client no havia fet mai cap mena de licitació amb l'Ajuntament de Sabadell.

Entre els encausats també aniran a judici Joan Josep Nuet, secretari tercer de la Mesa; Ramona Barrufet, exsecretària quarta de la Mesa, i Mireia Boya, exdiputada de la CUP. Les seves defenses les lideren els advocats **Enrique Leiva, Judith Gené i Carles López Miquel**, respectivament. Leiva és el soci fundador del despatx Abógalo Advocats Open Bufete i està especialitzat en dret penal, en dret contenciós administratiu i en la defensa de drets fonamentals de les persones. Gené, per la seva banda, es dedica exclusivament al dret penal i és sòcia, juntament amb Xavier Melero, del bufet Melero & Gené. Finalment, López Miquel integra el despatx Simeó Miquel Advocats Associats. Aquest bufet va guanyar visibilitat quan es va fer ressò [de les denúncies de la PAH de Lleida](#), que alertaven que alguns lletrats intentaven cobrar a les famílies que estaven a punt de patir un desnonament a canvi de retardar el procés.